

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/3/2022
Identifikačné číslo spisu: 8113208385
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8113208385.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v exekučnej veci oprávneného: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpenej verita, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 940 875, proti povinnej: Q. S., nar. XX. Q. XXXX, bytom X., o vymoženie 1 433,56 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 79Er/221/2013, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 24. októbra 2013, č. k. 5CoE/154/2013-25, takto

rozhodol:

V konaní pokračuje s právnym nástupcom oprávneného BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

Dovolanie odmieta.

Povinnnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, na odvolanie oprávneného napadnutým uznesením z 24. októbra 2013, č. k. 5CoE/154/2013-25 potvrdil uznesenie Okresného súdu Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) z 8. apríla 2013, č. k. 79Er/221/2013-13, ktorým súd prvej inštancie žiadosť súdnej exekútorke Mgr. Jany Sitášovej o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zmenil tak, že poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne aby zrušil obe rozhodnutia súdov nižšej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, nakoľko súdy v danom prípade: 1./ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), 2./ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 3./ rozhodovali napriek tomu, že nebol podaný návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), 4./ odňali oprávnenému možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 5./ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), 6./ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok

nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), 7./ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a 8./ v zmysle § 238 ods. 3 O. s. p.

3. Zo spisu vyplýva, že dovolanie oprávneného bolo dané na poštovú prepravu dňa 27. novembra 2013. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.). S účinnosťou od 1. júla 2016 bol tiež novelizovaný Exekučný poriadok (zákonom č. 125/2016 Z. z., o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keď za § 9 boli vložené nové ustanovenia § 9a a § 9b, ktoré upravujú použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

4. Povinná, ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávneného písomne nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (§ 470 ods. 4 C. s. p.), z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I zistil, že oprávnený PRO CIVITAS s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464 bol k 9. augustu 2017 vymazaný z obchodného registra a jeho právnym nástupcom je obchodná spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

6. Podľa § 64 C. s. p., ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví. V zmysle citovaného ustanovenia § 64 C. s. p., ktoré je podľa § 438 ods. 1 C. s. p. primerane aplikovateľné aj v dovolacom konaní, Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom oprávneného, ktorým je obchodná spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

7. Po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., dovolací súd následne bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

8. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania oprávneného (ďalej aj „dovolateľa“) posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď oprávnený toto dovolanie podal. S prihliadnutím na dátum podania dovolania (27. novembra 2013) dovolací súd pri skúmaní prípustnosti dovolania oprávneného neaplikoval ustanovenia novely Občianskeho súdneho poriadku uskutočnenej zákonom č. 353/2014 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2015, konkrétne ustanovenie § 237 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého dovolanie podľa § 237 ods. 1 O. s. p. nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku. Dovolací súd napriek absencii prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2015, v zmysle ktorého by právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred nadobudnutím účinnosti predmetnej novely, mali ostať zachované, považoval tento svoj postup za súladný s ochranou legitímnych očakávaní dovolateľa (ako súčasti práva na spravodlivý proces), že

spôsob prejednávania jej dovolania sa bude riadiť právnou úpravou platnou v čase začatia dovolacieho konania.

9. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom, na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1Oboer/194/2013, 1Oboer/179/2014, 10boer/187/2014, 1Oboer/217/2014 a 10boer/231/2014, 4Oboer/2/2021. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (§ 452 ods. 1 C. s. p.).

10. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľom (§ 237 písm. a/, d/, e/, f/ O. s. p.) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 O. s. p., pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ustanovenia § 239 O. s. p., dovolací súd podľa § 447 písm. c/ C. s. p., odmietol dovolanie oprávneného ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

11. Povinnej ako úspešnej účastníčke dovolacieho konania vznikol voči oprávnenému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p.). Keďže však podľa obsahu spisu povinnej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR ako R 72/2018).

12. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.